

И чистота каквото дышевна

Да сохрани, тако и телоесна.

Ющи по това да е бодръ всегда,

И оуправа бодримъ дыхомъ дѣла.

Всички вѣши на рѣдъ го оучеше,

И предметы всегда толкуваши,

Изѣчи го и на Грамматика,

Стихотворство и на риторика,

Все лѣзгий пройде писаніе,

И придоби искуство многое.

А за проче стана премъдрѣйши.

И изѣстенъ ѿ безсмертнъ дышъ,

Смѣрзна мъ мѣра пристрастіе,

Всичка глава и мѣрско житіе.

И намѣсли временны добрины

Да ѿстави, и наследи вѣчны,

На кой се всегда поучаше,

И оусердишъ ихъ возлюбилъ бѣше.

Онъ носеше дрехи златотканны,

Но онъ мъ скрываха тайны.

Защо ѿ долъ онъ всегда носеше

Власаницъ, но самъ онъ знаше.

Пошо приспѣлъ лѣзгий во вѣрастъ

Совершеннный, и въ мъжеска крѣпость,

Енфиміанъ съ своѧ аглаїда

Совѣшасе, и она бѣ рада